

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 11Csp/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518203031
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7518203031.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, proti žalovanému: M. M., D.. XX.XX.XXXX, N. Ž. XXX, XXX XX Ž., o zaplatenie 1.682,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.341,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.682,70 Eur od 01.03.2018 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56,32% proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.05.2018 žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 1.682,70 Eur s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 28.11.2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000 Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, preto žalobca vyhlásil dňa 18.06.2015 úver za predčasne splatný. Žalovaný je z toho dôvodu ku dňu 28.02.2018 povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu v sume 1.682,70 €, dlžné úroky z istiny (zmluvné aj sankčne) do 28.02.2018 vo výške 517,56 Eur a 894,11 Eur, zmluvný úrok vo výške 24,50% ročne zo sumy 1.682,70 Eur od 01.03.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.682,70 Eur od 01.03.2018 do zaplatenia, bankové poplatky v sume 0 Eur a náhradu trov konania.

3. Dňa 04.01.2019 došlo tunajšiemu súdu podanie žalobcu, ktorým oznámil súdu, že žalobca Poštová banka, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018. Zároveň spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Nato súd Uznesením zo dňa 05.03.2019 č. k. 11Csp/108/2018-62 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Poštová banka, a.s. vstúpil ako žalobca BENCONT COLLECTION, a.s..

4. Žalovaný, u ktorého je doručenie vykázané riadne a včas sa vo veci nevyjadril.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 02.03.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a žiadal pojednávať v jeho neprítomnosti. Nedostavil sa žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil, pričom predvolanie na pojednávanie jej bolo riadne doručené. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca so žalovaným uzavrel dňa 28.11.2012 zmluvu o úvere, dostupná pôžička (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000 Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, preto žalobca vyhlásil dňa 18.06.2015 úver za predčasne splatný. Žalovaný je z toho dôvodu povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v zmysle žalobného petitu a náhradu trov konania.

8. Zo zmluvy o úvere zo dňa 28.11.2012 vyplýva, že výška úveru bola v sume 2.000 Eur, splátka bola určená na 53 Eur mesačne s tým, že počet splátok bol určený na 72 mesiacov, ročná úroková sadzba bola 24,50%, RPMN vo výške 28,24%, priemerná hodnota RPMN 19,37%, celková výška nákladov 1.848,99 Eur, dátum prvej splátky 17.12.2012, dátum konečnej splatnosti 17.11.2018.

9. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.02.2018 (č.l. 32-33 spisu) vyplýva, že žalovaný spolu zaplatil žalobcovi sumu 317,30 Eur.

10. Zmluva o úvere, uzatvorená medzi stranami sporu dňa 28.11.2012, bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

11. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa ust. § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. V prejednávanej veci žalobca so žalovaným uzavrel dňa 28.11.2012 zmluvu o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ak ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené žalobcom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 28.11.2012, je vzťahom občianskoprávnym a táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 a nasl. Obč. zák.

19. Z toho exkurzu vývoja právnej regulácie vyplýva, že nielen v súčasnosti platná právna úprava, ale aj právna tradícia, dá sa povedať, že od 1. januára 2008 (až na obdobie od 1.6.2014 do 1.9.2014, v ktorom bola v zmysle ust. § 10d nar. vlády č. 87/1995 Z.z. celkom výnimočne čo do obdobia i dôvodov, zavedená regulácia úverového zaťaženia cez úrokový limit odvíjajúci sa od bankového priemeru) opodstatňuje v interpretácii rozhodujúcej právnej úpravy zohľadniť, že miera únosnosti úverového zaťaženia spotrebiteľa je a bola v našom právnom poriadku koncepčne založená na porovnaní „odplaty“ za poskytnutie peňažných prostriedkov v ponímaní úverových nákladov, čo zároveň opodstatňuje záver, že etalónom pre posúdenie ich primeranosti by mali byť obvyklé úverové náklady, a teda v ročnom vyjadrení štatisticky vykazovaný priemer RPMN, a nielen úroky bez ďalších úverových nákladov, ktoré sú i tak v dôsledku predovšetkým kreatívnych produktov nebankových finančných subjektov často len skrytým prostriedkom ďalšieho úverového zaťaženia dlžníka.

20. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

22. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

23. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke, tak ako ju zistil súd, v danom prípade predstavuje 12,29%. V prípade aplikovateľnosti citovanej právnej úpravy na posudzovaný prípad, zákonný limit úroku by zodpovedal dvojnásobku tejto štatistickej hodnoty a činil by 24,58%. Vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá platne, odplata neodporuje zákonu (§53 ods. 6 Obč. zák.) a zároveň dohoda o úroku je v súlade s dobrými mravmi, má žalobca nárok na zaplatenie zvyšnej dlžnej istiny úveru vo výške 1.682,70 Eur (2.000 - 317,30).

24. Žalobca sa tiež domáhal zaplatenia úrokov z istiny (zmluvné aj sankčné) do 28.02.2018 vo výške 517,56 Eur a 894,11 Eur a zmluvného úroku vo výške 24,50% ročne zo sumy 1.682,70 Eur od 01.03.2018 do zaplatenia.

25. V tomto smere dáva súd do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí (vy)riešil otázku zmluvných úrokov a ich (ne)priznania v prípade predčasného zosplatnenia úveru. Dôvod prečo veriteľovi nepriznať

zmluvné úroky až do zaplatenia videl v tom, že „pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník -spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ.“

26. V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia zároveň Najvyšší súd skonštatoval, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Z uvedeného je zrejmé, že zmluvný úrok z dlžnej istiny prináleží veriteľovi len po dobu trvania zmluvy.

27. V kontexte vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preto žalobcovi prináležia zmluvné úroky z dlžnej istiny len po dobu trvania zmluvy. V danom prípade právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatnil ku dňu 18.06.2015. Doba trvania zmluvy bola dohodnutá na obdobie 72 mesiacov odo dňa podpísania zmluvy. Zmluva bola uzavretá dňa 28.11.2012 a jej konečná splatnosť nastala dňa 17.11.2018. Dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 1.682,70 Eur, vyčíslený zmluvný úrok predstavoval sumu 244,86 Eur, Poplatky v sume 4,65 Eur, čo je zrejmé z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.06.2015 (č. I. 28 spisu).

28. Zmluvy úrok vo výške 24,50% ročne zo sumy dlžnej istiny 1.682,70 Eur od 19.06.2015 (deň nasledujúci po dni mimoriadne zosplatnenia úveru) do 17.11.2018 (konečná splatnosť zmluvy) predstavuje sumu 1.409,59 Eur.

29. V zmysle uvedeného preto žalobca má nárok na zaplatenia zvyšku dlžnej istiny vo výške 1.682,70 Eur, vyčíslených zmluvných úrokov ku dňu predčasného zosplatnenia úveru vo výške 244,86 Eur, zmluvného úroku 24,50% ročne zo sumy dlžnej istiny 1.682,70 Eur ku dňu predčasnej splatnosti úveru od 19.06.2015 do 17.11.2018 vo výške 1.409,59 Eur a bankových poplatkov vo výške 4,65 Eur, spolu suma 3.341,80 Eur (1.682,70 Eur + 244,86 Eur + 1.409,59 Eur + 4,65 Eur). V prevyšujúcej časti z dôvodov vyššie uvedených súd žalobu zamietol.

30. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

31. Podľa ust. § 3 Nariadenia platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca požadoval úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne z dlžnej sumy od 01.03.2018 do zaplatenia. Tento úrok si však žalobca nevyčísľil v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, keďže žalobca požadoval vyšší úrok z omeškania (5,25%) ako mu prináleží (5%). V zmysle uvedeného preto súd žalobcovi priznal

zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.682,70 Eur od 01.03.2018 do zaplataenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

33. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca v konaní žiadal priznať celkovo sumu 4.599,54 Eur (1.692,70 + 517,56 + 894,11 + 1240,17 + 265) a súd mu priznal 3.594,98 Eur (3.341,80 + 253,09). Jeho úspech tak predstavuje 78,16% a neúspech predstavuje 21,84%. Žalobca má preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56,42 % proti žalovanému (rozdiel úspešnosti žalobcu - 78,16% a neúspešnosti žalobcu - 21,84%). Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).